

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 kwietnia 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

Prezes SN Wiesław Kozielowicz (przewodniczący,
sprawozdawca)

SSN Krzysztof Staryk

Ławnik SN Arkadiusz Sopata

Protokolant starszy inspektor sądowy Anna Rusak

przy udziale adwokata I. K. obrońcy T. C. - sędziego Sądu Rejonowego w K. w stanie spoczynku oraz SSO X. Y. - Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego przy Sądzie Okręgowym w X.

w sprawie T. C. - sędziego Sądu Rejonowego w K. w stanie spoczynku
obwinionego o popełnienie przewinienia dyscyplinarnego z art. 107 § 1 pkt 5 ustawy
z dnia 27 lipca 2021 r. - Prawo o ustroju sądów powszechnych – dalej powoływana
jako u.s.p.

na rozprawie w Izbie Odpowiedzialności Zawodowej w dniu 18 kwietnia 2023 r.

po rozpoznaniu odwołania Ministra Sprawiedliwości wniesionego na niekorzyść oraz
odwołania obrońcy

od wyroku Sądu Dyscyplinarnego przy Sądzie Apelacyjnym w [...] z dnia 20 września
2021 r., sygn. akt ASD 1/19

1. zmienia zaskarżony wyrok w zakresie podstawy i wymiaru kary w
ten sposób, iż na podstawie art. 104 § 3 pkt 2a u.s.p. wymierza
obwinionemu T. C. karę dyscyplinarką obniżenia uposażenia o 5%
(pięć procent) na okres 6 (sześciu) miesięcy;

2. w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;
3. kosztami postępowania dyscyplinarnego obciąża Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Sąd Dyscyplinarny przy Sądzie Apelacyjnym w [...], wyrokiem z dnia 20 września 2021 r., sygn. akt ASD 1/19, uznał obwinionego T. C. – sędziego Sądu Rejonowego w K. w stanie spoczynku, winnym tego, że w okresie od dnia 10 listopada 2016 r. dnia do 28 listopada 2016 r. w K., wbrew obowiązкови wynikającemu z treści art. 82 § 2 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. Prawo o ustroju sądów powszechnych – dalej powoływana jako u.s.p., uchybił godności urzędu sędziego w ten sposób, że z oczywiste błahych powodów na terenie posesji przy ulicy [...] a-d wszczynał awantury z udziałem pracowników firmy M., a to M. B., D. O., R. D., w trakcie których utrudniał i uniemożliwiał wymienionym osobom wykonywanie prac związanych z wymianą balustrad schodowych, a nadto zwrócił się do nich słowami powszechnie uznanymi za wulgarne i obraźliwe, tj. przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 107 § 1 u.s.p., i przyjmując, iż czyn ten stanowi przewinienie dyscyplinarne określone w art. 107 § 1 pkt 5 u.s.p. na mocy art. 109 § 1 pkt 2a u.s.p. wymierzył mu karę obniżenia wynagrodzenia zasadniczego o 5 % na okres 6 miesięcy a kosztami postępowania dyscyplinarnego obciążył Skarb Państwa.

Od tego wyroku odwołania złożyli: adwokat I. K. - obrońca obwinionego T. C. i Minister Sprawiedliwości.

Obrońca obwinionego T. C. w swoim odwołaniu zarzucił:

- błąd w ustaleniach faktycznych polegający na przyjęciu, że obwiniony utrudniał i uniemożliwiał wykonywania prac związanych z wymianą balustrad schodowych, podczas gdy zgromadzony materiał dowodowy nie pozwala na takie ustalenia,
- rażąco surowy wymiar kary.

Podnosząc powyższe zarzuty wskazał, że wymierzona kara jest niewspółmiernie surowa i powinna ulec istotnemu złagodzeniu.

Minister Sprawiedliwości zaskarżył wyrok na niekorzyść obwinionego T. C., w części dotyczącej orzeczenia o karze. Zarzucił w odwołaniu:

1. obrazę przepisów prawa materialnego - art. 109 § 1 pkt 2a u.s.p., przez jego błędne zastosowanie, powodujące, że wyrok nie odpowiada prawu, ponieważ nie nadaje się do wykonania;
2. rażąco niewspółmierność - łagodność - orzeczenia o karze, polegającą na błędnym wymierzeniu kary dyscyplinarnej obniżenia wynagrodzenia o 5 % na okres sześciu miesięcy, będącą wynikiem nieuwzględnienia we właściwy sposób wagi i ciężaru gatunkowego popełnionego przewinienia, jego szkodliwości dla wymiaru sprawiedliwości, stopnia zawinienia sędziego, a także celu prewencyjnego, jaki powinna spełniać kara dyscyplinarna.

Podnosząc te zarzuty, Minister Sprawiedliwości wniósł o zmianę wyroku w zaskarżonej części przez wymierzenie obwinionemu T. C. - sędziemu Sądu Rejonowego w K. w stanie spoczynku, na podstawie art. 104 § 3 pkt 4 u.s.p. kary dyscyplinarnej pozbawienia prawa do stanu spoczynku wraz z prawem do uposażenia.

Sąd Najwyższy zważył co następuje.

Odnosnie odwołania adwokata I. K. - obrońcy obwinionego T. C..

Odwołanie to nie zasługuje na uwzględnienie.

Sąd Dyscyplinarny przy Sądzie Apelacyjnym w [...] w sposób poprawny przeprowadził postępowanie w niniejszej sprawie, bez przekroczenia granic swobodnej oceny dowodów określonej w art. 7 k.p.k. w zw. z art. 128 u.s.p., ocenił między innymi dowody w postaci zeznań świadków: W. G., D. O., M. B., M. M., R. D., jak

i opinię sądowo – psychiatryczną z k.163 – 169. Przekonywująco wykazał dlaczego nie dał wiary wyjaśnieniom obwinionego T. C., który nie przyznał się do winy (por. s. 4 pisemnego uzasadnienia zaskarżonego wyroku).

W świetle okoliczności wpływających na wymiar kary dyscyplinarnej, które zostały wskazane przez Sąd Dyscyplinarny przy Sądzie Apelacyjnym w [...] w pisemnym uzasadnieniu wyroku trudno jest podzielić tezę z odwołania i wywodzić, iż orzeczona kara dyscyplinarna, w tych realiach, jest rażąco niewspółmiernie surowa.

Odnosnie odwołania Ministra Sprawiedliwości.

Odwołanie Ministra Sprawiedliwości zasługuje na uwzględnienie co do zarzutu z pkt 1, natomiast nie można podzielić zarzutu z pkt 2 tego odwołania.

Minister Sprawiedliwości trafnie zauważył, że obwiniony T. C. od 10 stycznia 2020 r. jest w stanie spoczynku. W tej sytuacji możliwymi karami dyscyplinarnymi o **charakterze finansowym**, jakie sąd dyscyplinarny mógł orzec wobec obwinionego były kary: 1) obniżenia uposażenia o 5% - 50% na okres od sześciu miesięcy do dwóch lat, 2) zawieszenia podwyższenia uposażenia sędziego w stanie spoczynku na okres od roku do trzech lat, 3) pozbawienia prawa do stanu spoczynku wraz z prawem do uposażenia. Zgodnie z art. 104 § 3 u.s.p. do odpowiedzialności dyscyplinarnej sędziów w stanie spoczynku stosuje się odpowiednio przepisy o odpowiedzialności dyscyplinarnej sędziów z tym, że zamiast kar przewidzianych dla sędziów w służbie czynnej sąd dyscyplinarny orzeka kary wskazane właśnie w tym przepisie.

W odwołaniu Minister Sprawiedliwości podniósł, że orzeczona wobec obwinionego T. C. w wyroku Sądu Dyscyplinarnego przy Sądzie Apelacyjnym w [...] z dnia 20 września 2021 r., sygn. akt ASD 1/19, kara obniżenia wynagrodzenia zasadniczego, jest niewykonalna. Nie można bowiem obniżyć mu wynagrodzenia zasadniczego, którego on przecież nie pobiera. Stanowi to obrazę prawa materialnego co do sankcji karnej, której błędny wymiar powoduje, że orzeczenie nie odpowiada prawu (art. 438 pkt 1a k.p.k. w zw. z art. 128 usp). Podzielając to stanowisko, Sąd Najwyższy zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, iż na podstawie art. 104 § 3 pkt 2a u.s.p. wymierzył obwinionemu T. C. - sędziemu Sądu Rejonowego w K. w stanie spoczynku, karę dyscyplinarną obniżenia uposażenia o 5% na okres sześciu miesięcy. Nie podzielono natomiast wniosku Ministra Sprawiedliwości o wymierzenie obwinionemu najsurowszej kary dyscyplinarnej przewidzianej w u.s.p. dla sędziów w stanie spoczynku, a mianowicie kary pozbawienia prawa do stanu spoczynku wraz z prawem do uposażenia, gdyż uznano, iż w realiach tej sprawy, biorąc zwłaszcza pod uwagę treść opinii sądowo – psychiatrycznej, byłaby to kara rażąco surowa. Gdyby nie dane odnośnie stanu zdrowia, zawarte w opinii sądowo – psychiatrycznej, to zachowanie obwinionego T. C. - sędziego Sądu Rejonowego w K. w stanie spoczynku, ujęte w opisie przypisanego mu przewinienia dyscyplinarnego, skutkowałoby wymierzeniem mu kary jak we wniosku z odwołania Ministra Sprawiedliwości.

Kierując się powyższymi motywami Sąd Najwyższy rozstrzygnął jak w wyroku.

[SOP]

[f.n]